

Sygn. akt I CSK 1686/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska

w sprawie z powództwa M. Z.
przeciwko [...] G. [...] S.A. w K.
o naprawienie szkód górniczych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 stycznia 2021 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2021 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 czerwca 2019 r. i oddalił powództwo M. Z. przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w K., o naprawienie szkód górniczych.

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia apelacji w całości, ewentualnie uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazania sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: (1) w sprawie występuje istotne zagadnienie

prawne; (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003r., II CK 324/03, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z 13 lipca 2007r., III CSK 180/07, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2007r., I CSK 326/07,

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005r., II PK 98/05, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2019 r., I CSK 627/18, niepubl.).

W skardze kasacyjnej jako istotne zagadnienie prawne wskazano potrzebę wyjaśnienia „dopuszczalności uznawania przez Sąd zarzutu przedawnienia roszczenia podnoszonego dopiero w toku postępowania sądowego, które roszczenie to zostało uznane jeszcze przed wytoczeniem powództwa, co stanowiło zrzeczenie się z prawa do jego korzystania, oraz czy takie postępowanie stanowi to naruszenie prawa podmiotowego wyrażonego w art. 5 k.c.”. W skardze tej nie wykazano, że przedstawione zagadnienie prawne jest istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, zaś jego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Nie przeprowadzono analizy wskazującej na jego istotność, co ma znaczenie, tym bardziej, że zagadnienie to ma charakter kazuistyczny. Należy podkreślić, że problematyka dopuszczalności stosowania art. 5 k.c. w odniesieniu do zarzutu przedawnienia została szeroko omówiona w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2019 r., IV CSK 503/17, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2017 r., V CSK 578/16, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2015 r., II CSK 600/14, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2015 r., IV CSK 495/14, niepubl.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

a.s.